

fra Fabijan Kordić

ČASNI BRAT LAIK, KROJAČ

U mnoštvu različite franjevačke braće fra Fabijan je bio onaj brat iza kojega stoji mnogo rada i malo riječi. Rodio se 14. ožujka 1890. u selu Grljevići. Roditelji su mu na krštenju dali ime Jozo. Završio je samo četiri razreda pučke škole u Rasnu, što u ta vremena nije bila rijetkost. U franjevački red stupa sa sedamnaest godina i uzima ime fra Fabijan. Iza sebe nije ostavio nikakva književna djela, a budući da je bio časni brat, nije mogao ostati upamćen ni kao propovjednik. U zajednici je ostao gotovo neprimijećen, bez isticanja i obavljanja visokih službi. Fra Fabijanov redovnički život bio je satkan od rada i vjernosti. Nevidljivi poslovi koje je obavljao s vjerom i ljubavlju davali su mu snagu za život i smrt koju je hrabro podnio.

fra Fabijan Kordić sjedi na zemlji u sredini, školska godina 1907.

Pučke misije u Mostaru 1913. godine, fra Fabijan stoji u srednjem redu prvi sdesna

Odlučno je vezao svoj život uz samostan i jednostavnost franjevačkoga poziva. Od svojih početaka franjevci su u Hercegovini imali krojače. U Arhivu Provincije nalazi se šest krojačkih bilježnica koje su povijesno bogatstvo. Fra Fabijan je u to povijesno bogatstvo također utkao svoje sposobnosti te šio habite i ostale potrebne stvari. Prvo je kao krojač služio u mostarskom samostanu. Nakon deset godina zbog bolesti je premješten na Široki Brijeg, gdje je proveo 28 godina svoga redovničkog života. Na Brijegu je vršio službe krojača, sakristana i vrtlara. U tajne krojačkoga obrta postupno je uveo fra Bonu Andačića kao svoga nasljednika.

Suvremenici o fra Fabijanu svjedoče da je bio priprost i pobožan. Revno je obavljao svoje službe. Iznimno je poštovao braću koja su bila svećenici, te je, kako kažu, prema njima bio i previše obziran.

Dana 6. veljače 1945., kad su braća osjetila da bi ih moglo zadesiti veliko zlo, sklonili su se, njih osam sa sjemeništarcima i pukom, u mlinicu na rijeci Lištici. Tamo su, kao i Gospodin u Getsemaniju, u strahu čekali i prolazili kroz agoniju. Možemo samo zamišljati kako su po uzoru na Gospodina molili: „Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.“ No, nakon što su 8. veljače dvanaestorica braće na Brijegu podnijela mučeničku smrt, fra Fabijan se s ostalima vratio u samostan. Odmah su bili uhvaćeni i odvedeni u sigurnu smrt.

*Posjet nadbiskupa Stepinca 1938. godine na Širokom Brijegu,
fra Fabijan stoji u drugom redu četvrti sdesna*

*Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi
i on ih istrže iz svih nevolja.
Smiri oluju u tih povjetarac,
valovi morski umukoše.
Obradovaše se tišini,
u željenu luku on ih povede.*

Oluju straha otkloni Onaj u čiji su zagrljaj odvedeni, a agonija boli koju su trpjeli pretvorila se u tišinu koja nastaje kada Bog govori. Kroz smrt, Bog ih je istrkao iz nevolja u kojima su bili, luku za kojom su čeznuli sada nastaniše.

Fra Fabijan je ostao zapamćen kao fratar skromna života, koji je u tišini služio Bogu i braći. Bez velikih riječi, ali s ustrajnošću koja svjedoči, njegov je život ostao *skriven s Kristom u Bogu* koji će ga u posljednji dan uskrisiti. Tek tada ćemo vidjeti tko je bio fra Fabijan i kako je njegovo skrovito djelovanje utjecalo i na naše živote.

*Gospodine, dok si bio na Zemlji, odlučio si velik dio svoga života provesti u skro-
vitosti obavljajući male i nevidljive poslove uz Josipa i Mariju, te tako ispuniti
volju Očevu. Potaknut tvojim Duhom, fra Fabijan je odlučio nasljedovati Te u tom
skrovitom djelu, služeći braći kojom je bio okružen. Pomozi i nama da u svojim
obiteljima služimo jedni drugima, da tako u skrovitosti zavrijedimo biti povedeni
u luku koju željno čekamo. Po Gospodinu našem Isusu Kristu. Amen.*

fra Alen Barać

SLUGA BOŽJI FRA ANDRIJA TOPIĆ I 49 BRAĆE

SVJEDOCI VJERE

Zagreb, 2026.